

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสของการเปลี่ยนแปลงภาวะวิกฤติของปัจจุบัน อัตราการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นทุกด้าน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการศึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ การศึกษานับว่ามีความสำคัญมากเพราะการศึกษาช่วยสร้างคนให้มีปัญญาในการคิดแก้ปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในโลกแห่งความรู้ (Knowledge Based Society) ที่ความสามารถของกำลังคนและภูมิปัญญาของประเทศนับเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของประเทศ ในการแข่งขันกับนานาประเทศได้ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกหันมาให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะกลไกหรือเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพกำลังคน สังคม และประเทศ ประเด็นสำคัญในการพัฒนาทางการศึกษาต่างมุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพ เป็นสำคัญ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2545:37) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ที่มุ่งเสริมสร้างศักยภาพของบุคคลทุกคนทั้งในด้านร่างกายและสติปัญญา มีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครองโดยเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะการขยายโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี แก่เด็กในวัยเรียนทุกคน เตรียมการขยายอายุการศึกษาภาคบังคับ เป็น 12 ปี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, บ.ป., 1:9)

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2533 ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาให้กว้างขวางและครอบคลุมในพื้นที่ชนบท และใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ ให้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยไม่ต้องสอบแข่งขันและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอันเป็น

การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและออกไปประกอบอาชีพ ตามความสนใจ รวมทั้งศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นโดยมีเป้าหมายของการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตน ในการทำประโยชน์ให้กับสังคม (สำนักงานขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน,2536:2) ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาของชาติ โดยกำหนดเจตนารมณ์ไว้อย่างชัดเจนที่จะให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คู่ครองสิทธิ สร้างความเสมอภาค ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีการกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกัน ในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน (มาตรา 43) รวมทั้งยังจัดการศึกษา อบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุน การค้นคว้าวิจัย ในศิลปะ วิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (มาตรา 81)

จากพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 รัฐจึงจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีให้กับเด็กทุกคน ดังนั้นคณะรัฐมนตรีจึงมีนโยบายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2542:4-6) ให้ความเห็นชอบ นโยบาย การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ครอบคลุม การศึกษาระดับประถมศึกษา (6 ปี) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (3 ปี) มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ และสายอาชีพ 3 ปี) ให้ความเห็นชอบการขยายโอกาสการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปีเป็น 9 ปี ให้ความเห็นชอบการดำเนิน การรวมยุทธศาสตร์และมาตรการ 11 ประการและให้ความเห็นชอบในหลักการการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี บรรลุตามเป้าหมาย ให้ความเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานกลางดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ทั้งนี้ให้ครอบคลุมการพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) หรือ 3 ปีก่อนเข้าสู่ระบบ ให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งคณะกรรมการ และหรือ คณะทำงานเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการ เฉพาะระดับและประเภทการศึกษาตามมาตรการและเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี

ในการจัดการศึกษาและพัฒนาศึกษาทุกระดับโดยกระทรวงศึกษาธิการพยายามที่จะปฏิรูปการศึกษาของไทย ดังจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ได้มีการกำหนดบทบัญญัติในมาตรฐาน 49 ไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาอบรมขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้ทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา 80 ยังได้กำหนดไว้ว่า รัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย ดำเนินถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ วิทยาศาสตร์ และการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนคำนึงถึงงานและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา, 2550:15-23)

ด้วยเหตุผลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 นโยบายของคณะรัฐมนตรี กำหนดให้มีการคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี (ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และในมาตรา 39 ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ยังได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจ เพื่อเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งให้สถานศึกษาในระบบการศึกษาใหม่ ซึ่งถือว่าสถานศึกษาเป็นหน่วยที่ก่อให้เกิดผลผลิตทางการศึกษา จึงได้สร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษา โดยการกระจายอำนาจการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคลและการบริหารทั่วไปสู่สถานศึกษา สถานศึกษาจะมีความเป็นอิสระ คล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรขอ สถานศึกษา เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ตามแนวการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถแข่งขันการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กล่าวใน เว็บไซต์คมชัดลึก ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดทำโครงการการศึกษาในเขตพื้นที่ภูเขาสูงตามนโยบายของ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ในขณะนั้น) ซึ่งต้องการสนองพระราชดำริ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงห่วงการศึกษาของเด็กด้อยโอกาสโดยเฉพาะเด็กชาวเขาและเด็กในถิ่นทุรกันดาร เป้าหมายโครงการนี้เพื่อขยายโอกาสการศึกษา ให้เด็กที่อยู่ในพื้นที่บนเขาของ 11 จังหวัด 19 เขตพื้นที่การศึกษาได้แก่

กาญจนบุรี เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน พิชญ์โลก พะเยา เพชรบูรณ์ ลำปาง แม่ฮ่องสอนและ
อุตรดิตถ์ (<http://www.enn.co.th/news/117/ARTICLE/1294/11> มี.ค.2551)

สภาพของชุมชนในอำเภอแม่สะเรียงส่วนมากเป็นพื้นที่สูงห่างไกล ทุรกันดาร ประชากร
มีรายได้น้อย โดยเฉพาะปัญหาค่าใช้จ่าย และความเสี่ยงภัยหลายรูปแบบ เช่น ภัยจากการสู้รบของ
ชนกลุ่มน้อยในประเทศเพื่อนบ้าน น้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก ดินถล่ม ทางขาด ไม้ล้ม ไฟป่า หรือ
อุบัติเหตุกับยานพาหนะ สัตว์ป่า ฯลฯ ในการเดินทางไปศึกษาสถานศึกษาอื่นในอำเภอแม่สะเรียง
จังหวัดแม่ฮ่องสอน และโรงเรียนในหมู่บ้าน ส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่สามารถจัด
การศึกษาถึงภาคบังคับได้ (ช่วงชั้นที่ 3) เพราะจำนวนผู้เรียนมีน้อย บุคลากรทางการศึกษาไม่พอเพียง
อาคารสถานที่ที่มีจำกัดไม่ผ่านตามเกณฑ์การจัดตั้งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงมี
ความตระหนักถึงปัญหาด้านการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และสนใจที่จะศึกษาความพร้อมในการ
ขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากสภาพปัญหาข้อเสนอแนะตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดแนวทางการดำเนินการ และพัฒนาการศึกษา
โดยเฉพาะแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ชุมชน องค์การ บริหารส่วนตำบล สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 และเพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา ระบบการจัดการศึกษาในพื้นที่ทุรกันดารตามแผนการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กใน
อำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษากับตัวแทนชุมชนเกี่ยวกับ
ความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่
การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพร้อมในการขยายการศึกษาภาค
บังคับของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โดยกำหนดขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนชุมชน ของโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 44 โรงเรียน ในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนปีการศึกษา 2551 โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน ตัวแทนชุมชน จำนวน 88 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 132 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้างนี้มุ่งศึกษาความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ประกอบด้วยปัจจัยและสิ่งสนับสนุนการบริหารงานการศึกษา ทั้ง 4 ด้าน

2.1 การบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2.2 การบริหารงานงบประมาณ ได้แก่ การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษา วินัย การออกจากราชการ

2.3 การบริหารงานบุคลากร ได้แก่ การจัดทำและเสนอขอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบ ติดตามประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารบัญชี การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

2.4 การบริหารด้านบริหารทั่วไป ได้แก่ การดำเนินงานเลขานุการ งานเลขานุการ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน งานพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานและ พัฒนาเครือข่ายการศึกษา การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและบริหารทั่วไป การดูแลอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม การจัดทำตำมะโนผู้เรียน การรับนักเรียน การส่งเสริมและประสานงาน การศึกษาให้สอดคล้องและตามอัธยาศัย การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา งานส่งเสริมงานกิจการ นักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา งานส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการศึกษาของ บุคลากร ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา งานประสานราชการกับเขต พื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่นการจัดระบบควบคุมในหน่วยงาน งานบริการสาธารณะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพร้อม หมายถึง ปัจจัยและสิ่งสนับสนุน ในการบริหารงาน ด้านงาน วิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไป ในการบริหารการศึกษาในปี พ.ศ.2551 ของ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการและรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

ตัวแทนชุมชน หมายถึง ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้นำชุมชน ของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คน ในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

ปัจจัยและสิ่งสนับสนุน หมายถึง ปัจจัยและสิ่งสนับสนุน การบริหารด้านงานวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป ด้านงบประมาณ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของ โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ซึ่งมีประโยชน์ ดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คง อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ทราบถึงความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอแม่สะเรียง เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 และสามารถนำผลของการศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการศึกษาได้

2. ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกระดับ ได้เห็นสภาพปัญหา จุดเด่น จุดด้อย ของการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาที่เกี่ยวกับปัจจัยและสิ่งสนับสนุนในการบริหารด้านงานวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไป เพื่อนำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพร้อมในการขยายการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและกำหนดนโยบาย แผนการปฏิบัติงานและพัฒนาการศึกษา ส่งผลต่อการจัดการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาความพร้อมในเรื่องการพัฒนาการศึกษาให้มีศักยภาพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ